

[Nyrup Rasmussen]

om. Jeg tror også, at det er i dansk værftsindustri fundamentale interesse.

Det kommer måske bag på nogle – naturligvis ikke de tilstedeværende, det siger sig selv, men det kan komme bag på andre – når jeg siger, at dansk værftsindustri faktisk er blandt verdens mest moderne, også teknologisk mest avancerede industrier. Vi bruger i Danmark færre arbejdstimer pr. nybygning, end de fleste andre lande i verden gør. Derfor er vi faktisk fuldt konkurrencedygtige, når vi skal sammenligne os med andre lande – uden vel at mærke deres nationale støtte og vores statsstøtte for den sags skyld.

Derfor var det bittert, hvis vi ikke kunne opretholde en maritim industri i Danmark, fordi vi ikke kunne træffe beslutninger hurtigt nok.

Tænk bare på, at vi i dag inklusive underleverandørerne beskæftiger 15.000 lønmodtagere i den danske værftsindustri. Det er ikke nok at henholde sig til, at ordrebøgerne er fulde lige nu, vi skal også kunne se på, hvad der er af muligheder fra 1992-93.

Det, vi lægger op til nu, er, hvad man kan kalde en 1-årig tidsforskydning af den nedtrappingsprofil, som ligger i de nugældende regler. Det gør det muligt for os, at vi kan sige, at de ordrer, som værfterne kontraherer her i år, er ordrer, der har kendte vilkår til leverance frem til og med 1993. Med denne ændring har vi sikret en rimelig konkurrencesituation, og vi har også placeret os i en god position, når der skal forhandles i EF-regi – forhandlinger, som vi vel at mærke forventer giver et godt resultat.

Jeg vil godt understrege det sidste punkt, forventningerne. Det er som nævnt vigtigt, at vi fortsætter de anstrengelser. Sker det ikke i tilstrækkeligt omfang – og noget kunne tyde på, at vi en gang imellem bliver skuffet, industriminister, ikke over ministerens anstrengelser, men over resultatet – så må vi være forberedt på, hvad vi så skal gøre herhjemme. Derfor har vi i bemærkningerne til vort lovforslag understreget, at såfremt EF-Kommissionen imod forventningerne ikke i betydelig grad nedsætter støtteloftet yderligere for 1992, så må den danske aftrappingsordning, som også ministeren var inde på det, igen tages op til revision.

Jeg er glad for, at lige præcis dette punkt også indgår i den fælles forståelse mellem regeringen og Socialdemokratiet og forhåbentlig andre partier i Folketinget, for det er vigtigt for os,

at vi får bevæget os ud af den diskussion og debat, der jo har været om, hvorvidt man nu var parat til, hvis man ikke nåede et væsentligt resultat, at revurdere den danske støtteprofil.

Jeg skal slutte med at sige, at jeg håber, at så mange partier i Folketinget som muligt kan samles om dette lovforslag. Jeg har været glad for at kunne se den forståelse, der nu er opnået med industriministeren og også med CD og med SF.

Jeg skal ikke skjule, at jeg måske gerne havde set – sagt lidt fredsommeligt – at industriministeren havde været lidt tidligere ude med tilslutning til forslaget. Der var jo en del usikkerhed om regeringens holdning undervejs. Bevarer, der har været valg indimellem, og en sen god erkendelse er nu bedre end slet ingen god erkendelse. Så lad os glæde os over, at vi nu kan signalere til værftsindustrien: Nu gælder det om at komme i gang med ordreforhandlingerne!

Med de ord, hr. formand, skal jeg indstille lovforslaget til den hurtigst mulige og velvilligste behandling i udvalget.

Kai Dige Bach (KF):

Danske værfter er gennemgående meget konkurrencedygtige og effektive, måske ikke mindst fordi det har været strengt nødvendigt.

Selv i en branche, hvor kun 17 pct. af omkostningerne er lønomkostninger, er det lykkedes at producere og sælge skibe med en betydelig lavere støtte end i andre lande.

Det er faktisk positivt, at alle de involverede parter – værfterne, fagbevægelsen, regeringen – er enige om, at tilskud er en usik, og Danmark har ved vor industriminister i EF gjort en solid indsats for at få værftsstøtten fjernet. Vi er kommet langt, men ikke længere, end at der endnu i EF kan gives en om end nedsat støtte til skibe, som bliver leveret senest i 1994.

Derfor går vi også ind for at forlænge værftspakken med 1 år, således at ordrer, der placeres inden udgangen af 1991 med levering senest 1993, kan finansieres på de hidtidige 1990-vilkår, og ordrer, der kontraheres inden udgangen af 1992, så kan leveres senest 1994 på 1991-vilkår.

Selv derefter får de danske værfter kun 3/4 af den støtte, der ellers bliver givet i EF i 1993, og kun halvdelen af den støtte, der gives i andre EF-lande i 1994. Forudsat at inflationstakten i